

Mīlu es, un mīl mani

MARIJA BĒRZIŅA

(seriālā –

Gunāra sieva Rita):

«Arprāts, man ir punķi klepus... Kāds pavasaris? (Pasmejas.) Jāpriecājas, ka februāra sākumā tiku uz Itāliju, un tur bija plus 12 grādi! Nedēļu tiesām baudīju pavasari. Bija grūti atgriezties Latvijā... Sauli gribas ļoti, bet svarīgāka tomēr ir apziņa, ka pēc ziemas esi dzīva, vesela, apkārt ir mīļi cilvēki, tu mīli, un mīl tev!»

Kad cieš mana figūra

ILZE VAZDIKA (seriālā – viesnīcas pavāre Milda):

«Man mīļākais gadalaiks ir rudens. To dievinu! Rudens, nevis pavasaris mani piepace! Pavasaris man saistās ar brīdi, kad plaukst koki, zied ābeles, ķirši, zaļi kļūst visi krūmi, plaukst ceriņi, smaržo ievas. Protams, tad ir prieks dvēselei. Bet labāk tomēr jūtos rudenī un ziemā. Kad labi saģērbjas, šim gadalaikam nav ne vainas! Pavasārī jānomet visi mēteļi, un tas nav izdevīgi manai figūrai (iesmejas).»

Tas atnāk pa logu

DANA LĀCE

(seriālā – arhitekta

Ivo sieva Evelīna):

«Pavasari visvairāk izjūtu rītos, kad atveru acis un logā arvien biežāk ir nevis pelēkas, apmākušās debesis, bet saule! Šī sajūta ir fantastiska! Uzreiz gribas smaidīt! Pavasara noskaņās dzīvoju jau mēnesi, kopš dzirdēju pirmās putnu čīvas... Šogad par pavasari jo īpaši priecājos, jo ziema atnesa krīzi, bija neskaidrības ar seriālu... Tas ļoti nogurdināja. Bet, kad tiec ar sevi galā, prieks par dabas atmodu ir divtik liels. Pavasaris ir arī mans gadalaiks, tajā esmu piedzimis!»

Vainīga ir saule

ILZE PUKINSKA

(seriālā – Vadima Felzenbahera sieva Silvija):

«Atliek piedzīvot vienu pa īstam saules pilnu dienu, kurā, no gaismas apžilbusi, sajūtu – cik spirts kļuvis gaiss, un man vairs nav nekādu šaubu – pavasaris ir sācies! Pēc ziemas, kad cilvēks nosēdējies puteklainās telpās un gaismas ir bijis tik maz, man pavasaris noteikti asociējas ar sauli un ar cerību. Vajag tikai sevi kopt un gaidīt, kad varēs nomest biežās drēbes! Noteikti krietnu prieka devu un enerģiju sniedz apziņa, ka atkal strādājam. Seriāls turpinās!»

